



16. ročník

Hradec Králové
3.-6. 7. 2010

FESTIVALOVÉ NOVINY



PRO NÁVŠTĚVNÍKY VYDÁVÁ A ZDARMA ROZDÁVÁ AMEBA PRODUCTION

www.rockforpeople.cz



Úžasné skladby, průzračně čistý, tedy prosto čitelný zvuk, bravurní výkony všech muzikantů a dechberoucí hra světél. To byl včerejší noční koncert britských Muse, hvězdy letošního ročníku Rock for People. Splnili očekávání a jistě se mnozí shodneme na tom, že na tomto festivalu ještě nikdy nebylo nic podobného k vidění.

Uveďme ale na pravou míru včerejší trochu nepřesné informace Festivalových novin. Muse sice přiletěli do Hradce Králové v neděli, nikoli ale muzikanti, nýbrž technický tým. Ten se skutečně ubytoval v hotelu v centru. Kapela dorazila i s osobním kuchařem na pražské letiště včera před šestou hodinou odpolední. Pak jela do Festival Parku, kam dojela před osmou. Omrkla areál, uchýlila se do přivlastněného prostoru v zákulisí a ve čtvrt na jedenáct vyrazila na pódium.

Její požadavky na vybavení šatny nebyly až tak velké. Muzikanti měli chuť na pivo, které se uvařilo v České republice (který nebyl problém obstarat), čerstvý zázvor (jenž je zdravý), potraviny z oblasti zdravé výživy, nealkoholické nápoje a jen zlomek alkoholických, také čerstvé mléko a další poměrně

obvyklé věci. Podle neoficiálních informací si nepřáli, aby při jejich vystoupení cokoliv létalo ve vzduchu poblíž pódia.

Po koncertě odjeli do Prahy, kde se měli zdržet do dneška. To se ale mohlo během cesty změnit, tato informace nebyla potvrzena.

Včerejšek patřil i dalším hvězdám. Úsměvný byl příjezd Jello Biafry. Když jej zdejší management už už očekával na festivalu, zavolal jeho osobní manažer a řekl: „Jsme na místě, ale je to tady nějaký mrtvý.“

„Mrtvý? A kde jste?“ zeptal se náš zástupce. „Ce-sky Bro-d,“ hláskoval manažer a byl na to konto ihned odvelen do Hradce. Proto nastoupil Jello Biafra na pódium o dva-cet minut později než měl, proto byl jeho set tak krátký.

Suicidal Tendencie byli skvělí, Archive jakbysmet, naši Čechomor nebo Divokej Bill jako obvykle, úspěšně na festivalu debutoval Tomáš Klus, vřelé přijetí se dostalo Anetě Langerové, UDG, Wohnoutu a dalším.

Dnes žijeme poslední festivalový den. Dejte na sebe pozor, je vás tu 25 tisíc. Utrácejte s rozvahou a žijte hudbou, protože program je úžasný až do noci.

Minutky

Rádio Sunshine

Sunshine ve spolupráci s portálem abra-dio.cz přichystali pro své fanoušky další zábavné médium. 1. července spustili vlastní internetové rádio. Čtyřicetihodinový pelmel muziky vybírají samotní členové kapely. Kromě bohaté databáze skladeb bude nabízet i aktuální informace o koncertech, festivalech, soutěžích a podobně. Najdete ho na www.radiosunshine.cz.

Vltava je spokojená

Včera se na Rock for People představila znovuobnovená pražská Vltava. Její šéf Robert Nebřenský Festivalovým novinám řekl, že v Hradci Králové odehrála teprve svůj čtvrtý koncert. „Reakce na nás zatím byly skvělé. Dokonce jsem v publiku neviděl jen starší posluchače, ale i mladé lidi. Naším cílem je dál hrát a příští rok bychom chtěli vydat novou desku. Na koncertech hrajeme staré a nové skladby - půl na půl.“

Zlomenina Kláry Vytiskové

Jak si přítomní a pozorní jistě všimli, zpěvačka skupiny Toxique, charismatická Klára Vytisková, má zlomenou nohu. Potvrdilo to její nedělní festivalové vystoupení. K úrazu přišla při koncertu své kapely v Bruselu před měsícem. Její včerejší celodenní obava? Aby při vystoupení Muse nepršelo, protože by se kvůli sádře na spodní končetině nemohla jít podívat.

Hledají se brigádníci

Pořadatelé festivalu hledají brigádníky na recyklační linku. Pokud o tuto lehkou práci budete mít zájem, zavolejte na číslo 774 155 113. Za odměnu a práci vám zpětně proplatí kus z festivalové vstupenky a můžete se osobně setkat s umělci, kteří ekologické aktivity podporují, například s Anetou Langerovou nebo muzikanty z Čechomoru.

Řada změn v UDG

UDG včera naplnili stan téměř maximálně a představili se se dvěma změnami v kapele. Na post kytaristy přibyl Volt, posila z Liberce, který nahradil svého francouzského předchůdce. Oproti loňsku nastala změna v životě druhého kytaristy Bohouše Němečka, který před měsícem pojal za manželku matku své maličké dcery Terezu. A za týden kapela odlétá hrát na Rhodos.

Otázka pro návštěvníky

Co budete dělat bezprostředně po festivalu?
A co chystáte na léto?

VLADIMÍR,
26 let, Praha

Odpočívat. Hodně. Spát. A potkávat dál tak hezké holky, jako potkávám tady.



BÁRA,
23 let, Dobřichovice

Užívat si prázdniny, válet se u bazénu a potom dodělávat resty do školy. Ale jenom trochu.



HYNEK,
24 let, Dobřichovice

Budu řídit. Ale slihuji, že poslední den nebudu pít.



PETER,
23 let, Brno

Dám se do kopy a pojedu na Pohodu. Ani ne tak kvůli konkrétním kapelám, ale protože je tam pohoda jako tady.



KATKA,
27 let, Přerov

Půjdu do práce. A pak asi spáchám sebevraždu, protože tam budu muset být až do konce prázdnin.



ANNA,
19 let,
Banská Bystrica

Určitě se osprchuju a budu spát minimálně dvanáct hodin. A potom si budu užívat to nejkrásnější a nejdelší léto svého života. Bude nejúžasnější a nejskvělejší. *(Anna má po maturitě)*



JANA,
21 let,
Ústí nad Labem

Jsem v pracovním poměru, takže budu pracovat. Ale čekají mě čtyři týdny dovolené, a ty hodlám strávit s přítelem. Předtím se pořádně vyspím.



PETR,
32 let, Praha

Půjdu do práce, bohužel. Ranní vstávání a příchody domů v deset. Další dovolenou strávím na festivalu Brutal Assault.



TOMÁŠ,
31 let, Čáslav

První věc, kterou udělám, je, že se vykoupu ve vaně. Potom hned odjedu na dovolenou do Holandska do Utrechtu. Chci se podívat do nádherného studentského města.



ZUZKA,
18 let, Pardubice

Až přijedu, tak si nejdřív stáhnou fotky z Rock for People a prohlídnu si je. Pak hned vyrazím na další festival.



Otázka pro muzikanty

Kdo by vás nejvíce potěšil,
kdyby navštívil váš koncert?

DAVID ŠMÍDT,
Eddie Stoilow

Mao Ce-tung a Robbie Williams. Podle mě si mají co říct.



FILIP HORÁČEK,
Prohrála v kartách

Já mám několik mrtvých kamarádů. Bylo by super, kdyby mohli přijít.



KLÁRA VYTISKOVÁ,
Toxique

Strašně by mě potěšilo, kdyby přišla Skin ze Skunk Anansie. Je to vynikající a energická zpěvačka. Bohužel jsme se vzájemně vidět nemohly, protože se naše koncerty překrývaly. Mrzí mě to.



ALBERT ČERNÝ,
Charlie Straight

Já nemusím použít podmiňovací způsob. Na našem nedělním koncertě jsem čekal tak sto lidí, ale přišlo jich hrozně moc, plný stan. Jsem z toho pořad nějaký dojatý. A taky jsem slyšel, že ze čtvrté řady nás sledoval Matthew Bellamy.



BOHOUŠ NĚMEČEK,
UDG

Za kytaristu nám odpověděla jeho novomanželka Tereza.

Samozřejmě že ho nejvíc potěším já.





Suicidal Tendencies mají už řadu let energie na rozdávání.



Na mistrovství světa v kopané právě hrají naši s Kubou.



Předjíždění na plné čáře s trochou úsměvu.



Juliette Lewis - zpěvačka i herečka.

Dobrovolníky v tříděnce odpadu navštívili členové Čechomorů

František Černý a Karel Holas, oba členové kapely Čechomor, přišli včera v podvečer pozdravit dobrovolníky, kteří pracují na tříděnce odpadu. Holas jim řekl: „Když jsme na pódiu, tleskáte vy nám. Teď jsme přišli my zatleskat vám.“ Poté asi deseti přítomným dobrovolníkům oba muzikanti zatleskali.

Rock for People loni vyprodukoval 60 tun odpadu. I tehdy se třídil, vše se ovšem dělalo ručně. Z uvedeného množství se ve Festival Parku vytrídila pouze jedna šestina odpadu.

Letos je v hangáru v zákulisí k dispozici na třídění pás. Na ten dobrovolníci a 30 profesionálů sypou odpad, který nasbírali v areálu. Ten se pak třídí na plasty, sklo, papír a komunální odpad, který nelze roztřídit.

Dobrovolníků se letos přihlásilo zatím na 150. Pokud budou pracovat osm hodin denně, dostanou od pořadatelů zaplacenou vstupenku na festival. Díky této ekologické aktivitě a díky dobrovolníkům se letos čtyři pětiny festivalového odpadu roztřídí a zrecyklují.



Editors

Stroj a člověk v jednom

Editors je indierocková kapela z britského Staffordu. Vznikla tam v roce 2002 a když tři roky poté vyšel její albový debut *The Back Room*, hovořilo se o ní jako jedné z těch, které nejlépe zvládly jakýsi postpunkový revival.

Punku v jejich hudbě ale zase tolik není. To spíš alternativní práce s daným stylem, ponor do šedesátých let k tehdejší inspiraci a samozřejmě také pořádná dávka indie tak, jak ho vždy cítili na britských ostrovech.

Členové kapely se poznali při studiích, když se ukázalo, že mají stejné hudební cíle.

Název své hudební party změnili třikrát: nejdřív byli *The Pride*, pak *Snowfield* a po odchodu tehdejšího bubeníka Gerainta Owena, kdy do sestavy přišel Ed Lay, Editors. V kapele s ním ještě jsou zpěvák Tom Smith, kytarista Chris Urbanowicz a baskytarista Russell Leetch.

V Americe zatím bez úspěchu

The Back Room, albový debut Editors, se vyšplhal až na druhou pozici britské hitparády. Celosvětově se ho prodalo na 900 tisíc kusů a bylo nominováno na britskou prestižní cenu Mercury Prize.

Kapele přineslo platinové ocenění a turné po Evropě, Japonsku i USA. Britští novináři ji později nazvali ostrovní odpovědí na americké Interpol.

Druhé album *An End Has A Start* vyšlo v roce 2007 a v britské hitparádě šlo na první pozici.

Podobný osud potkal i dosud poslední vydaný počín *In This Light And On This Evening*, který se na trhu objevil loni. Zajímavé je, že ani jedno album se zatím neprosadilo ve Státech, odkud Brity měli inspirovat zmíněný Interpol.

První a třetí počín se do tamní prodejní hitparády nedostaly vůbec, druhý skončil na 117. pozici, což žádná výhra není.

Temná sci-fi

Loňské *In This Light And On This Evening* je vůbec nejtemnější album Editors. Kytarista a hráč na syntetizér Chris Urbanowicz k tomu říká: „Hudba na té desce je velmi agresivní a texty ponuré. Já osobně mám pocit, jako by hudba zaostávala za texty a šla trochu stranou. Měli jsme futuristické vize, ta deska je trochu sci-fi. Ale chtěli jsme ji tak nahrát, agresivní a temnou. Je vlastně o nějakém temném místě.“

Bubeník Ed Lay dodává: „Texty k písničkám píše náš zpěvák Tom Smith, my ostatní v tom nejsme aktivní. Příběhy na poslední desce jsou z našich turné, o tom, co na nich prožíváme, o čem se bavíme, co řešíme. Hodně jezdíme, hrajeme spoustu koncertů, jsme cestovatelé. To všechno má na naše písničky vliv.“

Loňská deska se od těch předešlých liší i v tom, že je mnohem elektroničtější. To způsobuje pocit, že je syntetická a podtrhává



myšlenku futuristických vizí, o nichž už byla řeč. Chris Urbanowicz se pokouší vysvětlit, jak je to v současných Editors s lidským elementem.

„Při psaní téhle desky jsme stáli o to, abychom lidský prvek v naší hudbě zachovali. Byli jsme si vědomi nebezpečí, které naše představa přináší. Má to znít jako mašinky, které najednou ožily. Jedním z konceptů tak, jak jsme ho na desku zamýšleli, byl člověk – stroj, něco mezi automatem a lidskou bytostí. Chtěli jsme, aby ten stroj přemýšlel jako člověk a aby tak byl chápán. Jakmile se objevila možnost dát syntetickému zvuku alba nějaký živý rozměr, udělali jsme to. Změnili jsme například zvukové parametry kláves. Věřím, že se nám ten lidský prvek podařilo dostatečně odhalit,“ říká.

A co to udělalo s fanoušky kapely? „Takhle o tom nepřemýšlím. Nemyslím si, že v tom bylo riziko. Pokud jde o naše staré příznivce, myslím, že se rozdělili na dva tábory. Pravděpodobně jsme několik fanoušků ztratili, zvláště ty, kteří měli rádi kytary a bicí. Získali jsme ale určitě i mnoho nových.“

Diskografie

2005 – *The Back Room*
2007 – *An End Has a Start*
2009 – *In This Light And On This Evening*

Zajímavost

Best Art Vinyl 2009 je anketa, která každoročně oceňuje nejlepší obaly alb. Činí tak zástupci serveru Art Vinyl.

Návštěvníci Rock for People se mohou radovat, neboť na letošním ročníku mají tu čest být s kapelami, které byly loni se svými obaly velmi úspěšné.

Anketu vyhráli Muse, Editors byli osmí. Zde je seznam deseti nejlepších obalů podle serveru Art Vinyl.

1. Muse - *The Resistance*
2. Manic Street Preachers - *Journal For Plague Lovers*
3. Fever Ray - *Fever Ray*
4. Massive Attack - *Splitting The Atom*
5. Green Day - *21st Century Breakdown*
6. Pet Shop Boys - *Yes*
7. White Lies - *To Lose My Life*
8. Editors - *In This Light And On This Evening*
9. La Roux - *La Roux*
10. Depeche Mode - *Sounds Of The Universe*

Editors se představí dnes v 20.15 hod. na Česká spořitelna Stage.

Billy Talent

Několik našich písní inspiroval Alchymista od Coelho

Baskytarista kanadských Billy Talent Johnatan Gallant se před loňským podzimním koncertem svěřil, že Praha je podle něj jedno z nejkrásnějších měst světa a velmi se těší, až se opět projde po Starém městě. V témž rozhovoru doporučil fanouškům k poslechu poslední album Muse. To ještě netušil, že příští rok si Čechy kluci střihnou rovnou dvakrát a jednou se budou právě s Muse dělit o pódium. Začarovaný kruh. Před týdnem měli v Praze čestné prostřední místo mezi kapelami The Pooh a Green Day. A nyní je vítáme na Rock for People. Pokud vyjde předpověď počasí, zapamatuje si Českou republiku navždy jako místo, kde na něj nejvíc pařilo slunce.

● **Váš zpěvák Ben a bubeník Aaron mají kořeny v Polsku, rodina kytaristy Iana pochází z Indie. Máte v kapele někdo nějakou vazbu i na Českou republiku?**

Na Česko přímo ne, ale většina lidí v Kanadě má předky buď v Evropě nebo třeba v Asii. Moje krev je kanadská už docela dlouhou dobu. Ale předkové mojí matky pocházeli z Irska a ze Skotska a můj otec má kořeny ve Francii.

● **Jak jste spokojeni s ohlasy na vaše třetí album?**

Já se snažím nevěnovat kritice příliš velkou pozornost. Loňská deska Billy Talent III. byla kritikou chválena i zatracována. Když čtete špatné kritiky, trochu to zamrzí, ale nemůžete se tomu moc věnovat. Album se líbilo našim fanouškům a to je pro nás důležité. Pak už reakce tisku není tak klíčová.

● **Kterou písničku z něho máte vy osobně nejraději?**

Nejoblíbenější je asi Saint Veronica. Líbí se mi na ní všechno, co nabízí. Hudba, emoce i text. Je to prostě opravdu velmi dobrá písnička.

● **Jednou jste dražili svou kytaru pro nadaci War Child. Věnujete se stále nějaké charitativní činnosti?**

Ano, kromě spolupráce s War Child se snažíme pomáhat například kanadské organizaci Kids Help Phone, která zřizuje telefonní linku, kam mohou volat děti, kteří si nemají o svých problémech s kým povídat. Oni se snaží pomoci jim jejich problémy řešit. Díky bubeníkovi Aaronovi jsme se také zapojili do



pomoci organizaci, která potřebným dětem platí školné. Hrajeme na jejich podporu koncerty a podobně. Snažíme se pomáhat, to by měl každý, kdo má tu možnost. My máme to štěstí, že nás lidé dobrovolně poslouchají, a tak je můžeme k pomoci i lehce nabádat.

● **Kolikrát jste viděli film nebo četli knihu Hard Core Logo, ze které je váš název?**

Film jsem viděl několikrát a určitě si ho občas ještě pustím. Knihu jsem četl jenom jednou. Myslím, že to je nejlepší film všech dob. Líbí se nám ten příběh a ještě víc se nám líbí jméno kytaristy, podle kterého se jmenujeme. Rozhodně se k té knize můžeme klidně hlásit.

● **Inspirují vás v tvorbě literatura a film i nadále?**

Rozhodně, mnoho našich písní je opět inspirováno knihami. Některé písně z Billy Talent III. je inspirováno definicí osudu z knihy Alchymista od Paula Coelho. A píseň Saint Veronica, o které jsme už mluvili, je o dívce z Coelhoovy knihy Veronika se rozhodla zemřít.

Billy Talent se představí dnes v 19.25 hod. na T-Music Stage

The Subways milují festivaly Reading/Leeds

Kytarista a zpěvák Billy Lunn, baskytaristka a vokalistka Charlotte Cooper a bubeník Josh Morgan, to jsou britští The Subways. Jejich první kroky lze vystopovat v městečku Welwyn Garden City a jejich debutové album Young For Eternity pak v roce 2005.

Druhé a zatím poslední album All Or Nothing produkoval Butch Vig. Tenhle chlapek stál za slavným albem Nirvany Nevermind (1991) a byl i členem formace Garbage, se kterou v minulosti přijel i na Rock for People, to ještě do Českého Brodu.

The Subways již druhý rok pracují na nové desce, třetí v pořadí. Lunn k tomu říká: „Napsali jsme třidvacet písniček a pak jsme usoudili, že jsou sice dobré, ale nejsou skvělé. V loňském roce jsme dokončili turné a dali se do psaní nového materiálu. Byli jsme připraveni na to, že budeme mít skvělé nápady. Nepřišly však. To, co jsme napsali, je dobré. Víme ale, že jsme schopni být ještě lepší. Takže lze říct, že vlastně začínáme znovu.“



The Subways jsou už velmi zkušenou koncertní kapelou. Na cestách jsou šestý rok a na svém kontě mají vystoupení na akcích, které jim například všechny české kapely vystupující na Rock for People mohou závidět.

„Pro mě osobně byla největším zážitkem hraní na festivalech Reading/Leeds. Hlavně

proto, že v minulosti jsme já a Charlotte na tyhle festáky jezdili jako diváci. Tentokrát jsme ale byli na druhé straně. V roce 2004 jsme tam hráli poprvé a to byl okamžik, na který do smrti nezapomenu. Od té doby tam hrajeme každý rok a já mám pocit, že rok od roku máme pod pódium čím dál víc lidí. Rád vzpomínám i na rok 2008. To jsme během našeho vystoupení nevydali jedinou falešnou hlásku, ani jediný falešný tón. Všechno bylo ideální,“ říká Lunn.

Jeho kolegyně Charlotte Cooper k tomu dodává: „Vybrat nejzajímavější koncert je těžké. Hráli jsme na spoustě skvělých akcí. Pro mě možná byla nejlepší naše loňská účast na jednom festivalu v Německu. Byli tam tak různorodí lidé, že jsem nikdy tak pestrou směsí pohromadě neviděla.“

The Subways se na Rock for People představí dnes v 18.35 hod. na Česká spořitelna Stage

Horkýže slíže

Když jiným řeknou, že jsou kokoti, mají problém. My ne!

Horkýže slíže jdou neúnavně kupředu. Loni vydali album 54 dole hlavou, což je poloha ze slavné Kámásútry, a nedávno k té desce nahráli i záznam koncertu v Bratislavě, který se v dohledné době chystají na DVD vydat. Také mají rádi, když jim lidé nadávají, zejména když jim říkají, že jsou kokoti. To přímo milují. Je to prý trénink na zlé časy. Zpěvák a baskytarista Kuko konečně vám, co říká...

● **Na Slovensku jste čerstvě natočili koncertní záznam, který vyjde na DVD. Co na něm bude?**

Je to koncert z Bratislavy, kterým jsme začali slovenskou část šňůry k albu 54 dole hlavou. Byla to víceméně náhoda. Zeptali se nás, jestli ho mají natočit, a my jim řekli, ať ho natočí. Podívali jsme se na něj a rozhodli se, že je celkem fajn a vydáme ho. Byl to ale v podstatě koncert jako každý jiný. Snažíme se, aby všechny naše koncerty byly dobré. Ten v Bratislavě nebyl špatný a podobně to pak vypadalo na celém slovenském turné. Kromě hraní písniček samozřejmě byla i show.

● **Reaguje na vás publikum stejně?**

My si vychovali publikum a ono si vychovalo nás. Naše současné nás chce mít takové, jací jsme – a to je dobře. My chceme mít publikum zase takové, jaké je – a to je také dobře. Neustále sledujeme ostatní kapely a zkoumáme, co dělají dobře a co špatně. Podle toho zacházíme i s naším koncertem. Z některých špatných, nebo i dobrých věcí si někdy děláme legraci. Vyhovuje nám to. Jsme trochu kontroverzní kapela lidí, kteří to mají v paži. Užíváme si to. Lidé navíc chtějí mít skupinu, které mohou nadávat. To jim umožňujeme. Nejsme ješitní, takže když nám nadávají, jsme spokojeni. Nutíme je dokonce, aby nám nadávali. Máme to rádi.

● **Jak vám nadávají?**

Kokoti. Všiml jsem si, že když některým jiným kapelám lidi řeknou, že jsou kokoti – nebo něco podobného, není jim to jedno a mají s tím problém. Nejvíce zpěvačky. Když na ně někdo zařve, ať ukážou kozy, jsou z toho špatné a mají trauma. Než bychom tedy šli do nějakého nenadálého střetu, raději nutíme lidi, aby nám nadávali od začátku. Řekneme jim třeba, ať na nás křičí, že máme jít do piči. Oni to křičí a my se začneme balít. Je to dobré i v tom, že když nám pak někdo bude opravdu nadávat, nebude to už takový průšvih.

● **Ještě se stává, že vám někdo nadává?**

Stává, a nám se to líbí.

● **Kokot je na Slovensku velice hrubá nadávka...**

Druhá nejsilnější...

● **Co je první?**

Asi piča.



● **Když vám lidé nadávají, že jste kokoti, nemají s tím problém vaše rodiny?**

Nemají, protože doma se nenadává. My své děti upozorňujeme i na slabší nadávky, které třeba přinesou ze školy. Na některá slova jsou naše děti ještě malé. Když je ale budou používat v dospělosti, to je už jejich věc. Je to jako film pro dospělé. Některé scény děti vidět nesmějí. To je můj všeobecný názor.

● **Na Rock for People budete hrát už poněkolkáté. Máte k tomuto festivalu nějaký speciální vztah?**

Máme ho rádi, hlavně kvůli kapelám, které na něm účinkují. Nechodíme se koukat jen na jednoho headlinera, ale vždycky si dáme rovnou kupu headlinerů. Je tam z čeho vybírat.

Rock for People mám rád i kvůli novému prostoru. V Hradci Králové je to větší než v Českém Brodě. Neztracujeme ale ani malé festivaly.

Horkýže slíže zahrají dnes v 17.45 hod. na T-Music Stage.

Skye se vrátila do Morcheeby při večeri

Britská Morcheeba se musela v posledních sedmi letech obejít bez svého druhdy poznávacího znamení a pokladu, zpěvačky Skye Edwards. Ne že by kapela extra trpěla, dvě vydané kolekce se zpěvačkou Daisy Martey nebyly špatné.

V hudebním světě nicméně jasně převažoval názor, že tyto dvě položky k sobě patří, protože na přelomu devadesátých a nultých let vytvořily nejpovedenější kousky z repertoáru Morcheeby.

K oficiálnímu návratu Skye do kapely došlo letos v dubnu. Loni byl již ohlášen a 9. dubna 2010 vystoupili Morcheeba se Skye na švýcarském Caprices Festivalu.

„Na mém návratu jsme se domluvili na večeri,“ vysvětluje Skye. „Na tu schůzku jsem přišla dřív a objednala si dvojitou whisky. Čekala jsem na bratry Godfreyovi a byla jsem strašně nervózní. Když přišli, začali pít taky a dobře jsme se bavili. Bylo při tom hodně smíchu, bylo to super. V téhle náladě

jsme se dohodli, že spolu natočíme nové album a zahrajeme i nějaké koncerty.“

Skye s kapelou již vydala slíbené nové album. Je sedmé v diskografii formace a jmenuje se Blood Like Lemonade.

Morcheeba vznikla v Londýně v roce 1995 a ve své hudbě v následujících letech mísila elektroniku, alternativní pop a prvky trip hopu. Českému publiku je dobře známá.

Na Rock for People vystoupí dnes ve 23.00 na T-Music Stage.



Tomáš Klus měl na festivalu premiéru. Hned jako zpěvák roku.



Před úžehem je třeba se chránit jakkoliv.



Jello Biafra začal o dvacet minut později. Spletl si města.



Nová módní kolekce pro rok 2010.



Závod na koloběžkách: poražený a vítěz.



Matt Bellamy zdraví své české publikum.



Čekání na první tóny.



Za silnicí je nejlepší pláž na světě.



Navštívili jsme za vás: Stánek BESIP. Dnes je poslední festivalový den a čeká vás cesta domů. I to byl důvod pro vyzkoušení simulátoru dopravní nehody a trenážeru, který změní rychlost reakce řidiče. Stánek rozhodně doporučujeme navštívit a sami jsme získali následující poznatky: náraz ve třicetikilometrové rychlosti je dost nepříjemná pecka a ve stávajících vedrech může být reakce nebezpečně pomalá. Jeďte opatrně a dobře dojeďte.

Day 3: Rock fest slams on

On Sunday evening I was pleased to catch most of the UK representatives shows. First up was Skunk Anansie, the hypnotic lead singer Skin gave the frantic audience exactly what they came to see, a mixture of the bands classic tracks with new numbers thrown in from their forthcoming album. Their new songs sound like a return to the bands original sound, hard & unrelenting guitars combined with Skins angelic vocals.

A short breather and enough time to make a short walk over to the Česká Spořitelna stage to check The Prodigy's musical & visual offering for the humid Sunday evening. Arriving on stage a little later than planned, the UK dance overlords hammered out classic after classic from their extensive vault of dance hits. Poison, Fire Starter and Breathe boomed through the PA system. The whole show felt like one of their many early underground raves that gave The Prodigy their reputation in the early 90's. Energy, stabbing synths and bass whipped the crowd into a wild frenzy – cementing the fact that The Prodigy are still one of the UK's best Dance music exports. An uncharacteristically muted Liam 'danced' & weaved around the stage like a man possessed by the electronic rhythms, occasionally grabbing a microphone to give sparse vocals over the bands most popular tracks. Their encore was the cherry on the dance-cake- Outer Space with vocal assistance from the thirty thousand strong crowd during the chorus.

Monday morning came around quick after a long and late Sunday night of music thanks to the Cool Stage DJ's (the stage courtesy of

the good folks at Chapeau Rouge in Prague 1). Once inside you're more likely to find the DJ's playing house rather than rock, but after a few drinks from the conveniently located bar inside, no one seemed to care – in fact they seemed to love it! Monday's bands started early, My Music kicking things off at the Rock & Pop stage at 12:00, followed by Prohrala Kartach.

On a side note, there was a delicious variety of food available for all in attendance – a plethora of grub from around the world to satisfy and titillate the taste buds. Amongst the selection were Chinese noodles, Mexican burritos, authentic Indian Curry, and traditional Czech snacks and meals, all at reasonable prices. Walking around the many food stalls at the festival, I witnessed many satisfied faces being stuffed with culinary delights. I myself went the Indian route - hot & spicy potato curry with rice – and all for 70 Kč – a delicious and filling bargain.

Back to the music. At the outset of Jacksonville based Evergreen Terrace's performance in the late afternoon the mighty rock festival experienced a slight glitch in the form of torrential rainfall, but even mother nature couldn't dampen the spirits of a raging audience at the Česká Spořitelna stage.

One more day ahead with plenty to see and hear. Enjoy it while it lasts.

Craig Monts

e@pats.cz 
helping you adapt

Úterní fejeton

Jeden o voze, všichni o koze

Témat není nikdy nazbyt, to asi víte. Když se setkáte s přáteli, nota bene po letech, pokud startérem rozhovoru není nějaká stará příhoda či nový panáček, jde to těžko, pomalu se to rozjíždí a stejně to dost zdrhává.

Když se setkáte s některými muzikanty, je to samozřejmě podobné. Přesto jsou na scéně postavy, se kterými je možné probírat nějaké téma pořád dokola a nikdy vám nepříjde, že ho bylo dost.

Setkáte-li se například s bratry Homolovými z Wohnoutu, „klikněte“ na téma jejich cestování po světě. O Indii vypráví naprosto bezvadně (stejně tak o ní píše). Když se Matěje zeptáte na jeho dceru (jak se jí daří a podobně), určitě ho to nepohorší.

Máří z Vypsané fixy slyší na cokoli, zejména na fotbal. Na letošním Rock for People byl trochu posmutnělý, protože jeho oblíbená (a možná milovaná) Argentina podlehla na mistrovství světa Němcům. O fotbalu toho ale ví spoustu, je fanoušek a milovník dobrých zápasů. Pamatuji si, jak kdysi přirovnal situaci Vypsané fixy v daném okamžiku k pozici Kamerunu na nějakém minulém mistrovství světa. Kamerun byl tehdy outsider.

Prochajda z Divokýho Billa si s vámi zase určitě rád pohovoří o literatuře. Je čtenář - požitkář a je schopen některá díla dlouhou dobu s patřičně naladěným protějškem rozebírat ze všech možných pohledů. Navíc hýří dobrými nápady. Mám pocit, že z něho padají na požádání. Kdybych zakládal firmu a hledal strategického manažera pro plánování propagačních aktivit, pokusil bych se ho k té práci přesvědčit.

Kuko z Horkýze slíže je schopen mluvit o všem, ale nesmí to být navážno. Při komunikaci používá spoustu slovních hříček. Pro některé Čechy, kterým je jazyk našich slovenských sousedů vzdálený, to nemusí být vždy úplně pochopitelné. Ovšem zábava to je, neboť Kuko vtípkuje a improvizuje. Když se mu fórek nepodaří, zatváří se omluvně a jede dál.

S Tomášem Klusem je skvělé bavit se o politické situaci v zemi. Je jí plný, před volbami byl koneckonců aktivní v iniciativě Vyměňte politiky. A může si mnout ruce, protože k obměně politické generace po posledních volbách vskutku došlo. Nemyslím si ale, že to Kluse nechá klidným. Sledovat politické dění v zemi je jeho poslání. A psát o tom také písničky, v budoucnu možná víc a víc.

Nebojím se napsat, že se všemi jmenovanými hudebníky si popovídám i o obvyklých tématech. Třeba o holkách. Tihle chlápci o nich ledacos vědí, z dob minulých i současných.

Jsou tu však i hudebníci, kteří nemluví o ničem jiném. Je to obvyklé muzikantské téma a je fajn, že tahle tradice kráčí napříč generacemi. Až přestane, bude to pohřeb rock'n'rollu. Znáte to: sex, drogy...

O to ale strach nemám.

V noci a zítra vám přeji hezkou cestu domů. A nashledanou za rok.

Jaroslav Špulák

Více fejetonů a glos na www.spulak.cz